

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 79/2026
27.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Владимира Поповића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 5К. бр. 636/23 од 01.07.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 138/25 од 24.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 27.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владимира Поповића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 5К. бр. 636/23 од 01.07.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 138/25 од 24.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 5К. бр. 636/23 од 01.07.2025. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у време проверавања од 1 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 6 месеци и одлучено је о трошковима кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде, док је оштећено привредно друштво ради остваривања имовинскоправног захтева упућено на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 138/25 од 24.11.2025. године усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Крушевцу и пресуда Основног суда у Крушевцу 5К. бр. 636/23 од 01.07.2025. године је преиначена само у делу одлуке о казни, тако што је Виши суд у Крушевцу окривљеног АА, за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 3 месеца коју да

издржи по правноснажности пресуде, док је жалба окривљеног АА одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Владимир Поповић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, без предлога.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да сви изведени докази током поступка указују само на постојање основа сумње да је окривљени извршио ово кривично дело, а да ниједан од изведених доказа није децидан у постојању кривице окривљеног, при чему је окривљени, по наводима браниоца, на несумњив начин доказао да се манипулисало са траговима, да је промењен положај возила након удеса, и то све пре сачивања записника о увиђају, а којим наводима суштински бранилац указује да је у побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и учињена повреда закона из члана 440. ЗКП.

Даље, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац наводи да је, имајући у виду животно доба окривљеног, његово понашање и искреност током целог поступка, као и остале утврђене олакшавајуће околности, било могуће и оправдано окривљеном изрећи условну осуду, а којим наводима бранилац суштински указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 440. ЗКП и члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**